

Sygn. akt VI GC 34/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 02 marca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) -HURT S.A. w R.

przeciwko: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w W. na rzecz powoda (...) -HURT S.A. w R. kwotę 117.163,53 zł (słownie: sto siedemnaście tysięcy sto sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami kwoty:

- 4.961,81 zł od dnia 07 listopada 2013r. od dnia zapłaty,

- 112.201,72 zł od dnia 26 listopada 2013r. od dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.476,00 zł (słownie: dziewięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 34/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 2 marca 2015r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) -HURT S.A. w R., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, domagał się od pozwanego (...) sp. z o.o. sp. k. zasądzenia kwoty 117.163,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot wskazanych w pozwie oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie powyższego powód podniósł, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakupił od powoda towar w postaci artykułów motoryzacyjnych na który otrzymał faktury VAT z określonymi terminami płatności.

Na dowód powyższego powód przedłożył wezwanie do zapłaty z dnia 04.12.2014r. (k. 11) oraz faktury VAT (k. 8-10).

W dniu 10 grudnia 2014r. tutejszy Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 28).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw (k. 38-40) zaskarżając go w całości. Pozwany domagał się oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu .

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zarzucił ,że powód nie udowodnił swojego roszczenia , albowiem faktury VAT przedłożone do pozwu nie potwierdzają , że pozwany otrzymał towar wskazany w /w fakturach. Powód

na potwierdzenie niniejszego nie zawnioskował żadnych innych dowodów.

Przyznał jednak ,że łączyły go z powodem stosunki handlowe polegające na zakupie od powodowej spółki akcesoriów mechaniki pojazdowej.

Na koniec skonstatował ,iż powód nie udowodnił swojego roszczenia ani co do zasady ani co do wysokości.

Powód, w piśmie procesowym z dnia 12 lutego 2015r. (k. 57) podtrzymał swoje żądanie składając przy tym jednocześnie wnioski dowodowe z przesłuchania świadków i stron, które w konsekwencji na rozprawie w dniu 2 marca 2015 zmodyfikował poprzez ich cofnięcie i to zarówno co do świadków tam zawnioskowanych jak dowodu z zeznań stron (k- 83)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. Powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) -HURT S.A. w R., pozwany jako spółka (...) sp. z o.o. sp. k. z/s w W..

Dowody: odpis powoda z KRS (k. 19-26) i pozwanego (k- 13-18).

Strony od kilku lat prowadziły wzajemną współpracę w ramach prowadzonych działalności gospodarczych. Pozwany dokonywał u powoda zakupu towarów w postaci akcesoriów samochodowych (okoliczność bezsporna).

W ramach wzajemnej współpracy pozwany w okresie od września 2013r do października 2013r. kupił od powoda towar na łączną kwotę 117.163,53 zł, na którą to powód wystawił pozwanemu dwie faktury VAT. Odbyło się to na podstawie zamówienia z dnia 25.09.2013r które dotyczyło akumulatorów. Faktury , które zostały dostarczone wraz z towarem do pozwanego transportem powoda zostały podpisane przez osoby upoważnione przez pozwanego do ich odbioru.

Dowody: faktura VAT nr (...) (k. 8); faktura VAT nr (...) (k. 9), e-mail z dnia 26.09.2013r k- 76.dokument WZ k- 77,zeznania świadka J. K. k- 83-84).

W dniu 24.01.2014r powód wystosował do pozwanego ostateczne wezwanie do

zapłaty na ogólną kwotę 163.378,83 zł , które obejmowało należności z w/w faktur. Pozwany pismem z dnia 20.02.2014r (k- 79) zwrócił się do powoda z prośbą o umożliwienie zapłaty kwoty 45.198,05 zł po 5.000,00 zł miesięcznie od dnia 20.02.2014r , a pozostałą część po ustaleniu kolejnego harmonogramu spłat (k- 79). W odpowiedzi na powyższe powód pismem z dnia 26.02.2014r

(k- 82) poinformował pozwanego , że przychyła się do jego prośby wyrażonej w piśmie z dnia 20.02.2014r oraz ,że wzywa go do deklaracji dotyczącej spłaty należności wynikającej z w/w faktury o nr (...). Pozwany w informacji zwrotnej zawartej w piśmie z dnia 28.02.2014r (k- 81) oświadczył,

że deklaruje spłatę pozostałego zadłużenia w kwotach po 10.000,00 zł począwszy od 05.05.2014r .

Dowód: pisma pozwanego z dnia 20.02.2014r k- 79, i z dnia 28.02.2014r k- 81,

pisma powoda z dnia 24.01.2014r k- 80,i z dnia 26.02.2014r k- 82).

Powód pismem z daty 04 grudnia 2014r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 133.263,85 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania (k. 11-12).

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd dał wiarę dowodom z w/w dokumentów, albowiem w ocenie Sądu są one wiarygodne w zakresie, jaki wyznaczają im przepisy art. 244 i 245 kpc oraz mając na uwadze treść art. 233 kpc i 227 kpc.

Sąd pominął dowody zawnioskowane przez powoda w piśmie z dnia 11.02.2015r z uwagi na ich cofnięcie przez powoda na rozprawie w dniu 2 marca 2014r. Poza tym Sąd miał na uwadze w zakresie dowodu z przesłuchania stron, że zgodnie z art. 299 kpc dowód ten jest dowodem posiłkowym, który przeprowadza się jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Takie niewyjaśnione fakty, a istotne dla meritum sprawy, w ocenie Sądu nie występują.

Należy dodatkowo podnieść ,że uważa się za dopuszczalne pominięcie przez sąd dowodu z przesłuchania strony w zupełności, gdy zgromadzony materiał dowodowy umożliwia ustalenie wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności faktycznych i prawidłowe rozstrzygnięcie

(por. orzeczenie SN z dnia 17 września 1946 r., III C 719/45, OSN(C) 1948, nr 2, poz. 43; ale odmiennie orzeczenie SN z dnia 3 listopada 1961 r., I CR 1011/60, OSNC 1963, nr 3, poz. 57; wyrok SN z dnia 23 maja 1974 r., II CR 222/74, LEX nr 7501; uzasadnienie wyroku SN z dnia 8 lutego 2002 r., II CKN 672/00, LEX nr 53289).

Zeznania świadka J. K., składane spontanicznie, należy ocenić pozytywnie , albowiem korelują one z dowodami z dokumentów , logicznie je uzupełniają tworząc z nimi spójną całość.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

W oparciu o przedłożoną przez powoda dokumentację, a to faktury VAT,

dokumenty WZ, e-maila potwierdzającego zamówienie z dnia 25.09.2014r, w/w pism pozwanego Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne na podstawie art. 535 kc.

Powód, zgodnie z art. 6 kc, wywodząc roszczenie z umowy sprzedaży towaru winien był udowodnić, co też zdaniem Sądu uczynił, że pozwany kupił

u niego towar i towar ten został kupującemu wydany. Na dowód powyższego przedłożył w/w dowody z dokumentów uzupełnione zeznaniami świadka, które w ocenie Sądu są wystarczającymi dowodami w tym zakresie. Nie sposób bowiem w świetle art. 245 kpc uznać, aby faktura VAT miała inną moc dowodową, niż inne dokumenty prywatne (tak wyrok SN z dnia 7.11.2007r., II CNP 129/07, Lex nr 621237). Dokumentem prywatnym jest każdy dokument, który nie jest dokumentem urzędowym. Pismo stanowiące dokument prywatny musi spełniać ogólne warunki przewidziane dla wszystkich dokumentów jako środków dowodowych. Dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy. Jego moc dowodowa jest jednak słabsza aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, albowiem dokumenty prywatne nie korzystają z podstawowego w tym zakresie domniemania, iż ich treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym. Nie przeszkadza to jednak w tym, aby sąd w ramach swobodnej oceny dowodów uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną lub nie z rzeczywistym stanem rzeczy. Dokumenty prywatne korzystają zaś z domniemania prawnego tj. domniemania, że oświadczenie zawarte w dokumencie pochodzi od osoby, która dokument podpisała.

Ponadto należy zaznaczyć ,że faktura VAT ma znaczenie nie tylko w prawie podatkowym , ale także cywilnym. Może być ona uznana , gdy zawiera stosowną klauzulę za pełniącą rolę wezwania do zapłaty w rozumieniu art. 455 kc (por. uchwała SN z dnia 19.05.1992r, III CZP 56/92, z dnia 7.07.2005r,IV CSK 28/05, niepubl. LEX nr 180911), czy też pokwitowanie (por. wyrok SN z dnia 7.10.2003r, IV CK 57/02, niepubl. i uzasadnienie uchwały SN z dnia 10.07.2008r, III CZP 62/08) Faktura stanowi również „stwierdzenie wierzycelności pismem” w rozumieniu art.415 kc. (por. uchwała SN z dnia 6.07.2005r, III CZP 40/05, OSNC 2006 nr 5, poz.84 i wyrok SN z dnia 2.07.2009r ,sygn. akt V CSK 461/08), zaś jej treść może także w istotnym zakresie współkształtować (czy wręcz określać) treść

umowy na podstawie której jest wystawiana lub dowód której stanowi. (por. wyrok SN z dnia 7.10.2003r IV CK 57/02, uzasadnienie w/w uchwały z dnia 10.07.2008) Faktura jest ponadto dokumentem księgowym, rozliczeniowym, jednym z tzw. dowodów źródłowych, stwierdzających dokonanie danej operacji gospodarczej. (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 24.10.2002r, sygn. akt 219/02).

Powód wykazał również, że pozwany należności wynikających z w/w faktur nie uregulował. Okoliczność ta również została wykazana przez powoda m.in. pismami pozwanego z dnia 20.02.2014 (k- 79) i z dnia 28.02. 2014r (k- 81) oraz wezwaniem do zapłaty z dnia 04.12.2014r (k- 11).

Reasumując w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego powództwo zasługuje na uwzględnienie po myśli art. 535 kc o czym orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 kc.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1349). Na zasądzone koszty składają się: kwota 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 5.859 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu.

ZARZĄDZENIE

- (...)

(...)

(...)

(...)

- (...)